

dringer af varmforsyningsloven var at sikre overordnede samfunds- og miljøhensyn samt forbrugerbeskyttelse. Der er meget store samfundsmæssige interesser knyttet til naturgasforsyningen, og det er derfor vitalt for det danske samfund at undgå, at kommercielle interesser overtager naturgasforsyningen.

SF er tilfreds med at have medvirket til at sikre, at naturgasnet og naturgaslagre forbliver i offentligt eje med denne aftale, dvs. hos staten og kommunerne. Det betyder, at naturgassen ikke kan privatiseres.

SF er også tilfreds med, at markedsåbningen kun får det omfang, som Danmark er nødt til som følge af EU's gasdirektiv, altså et minimum. Forligspartierne har aftalt, at markedsåbningen skal drøftes igen i 2003, men parterne har kun pligt til en drøftelse. SF er altså ikke bundet til en større markedsåbning.

SF er også tilfreds med at have medvirket til at sikre, at der ikke indføres konkurrence i varmforsyningen, og at fjernvarmenettet ikke kan sælges. Desuden bliver vedvarende energi fremmet i forbindelse med fjernvarmforsyningen. Det samme gælder forsknings- og udviklingsaktiviteter inden for energieffektivisering og energibesparelser.

SF lægger vægt på, at partierne har aftalt at forsætte forhandlingerne, så der kan findes en samlet løsning for at forbedre forholdene for de decentrale kraftvarmeværker med henblik på at nedsætte de urimeligt høje varmepriser.

Et tredje mindretal inden for flertallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at den overordnede politik på gasområdet, som skiftende socialdemokratisk og borgerligt ledede regeringer har ført siden vedtagelsen af anlægsloven for naturgasforsyning i 1979, samfundsmæssigt har været forfejlet. Man har politisk favoriseret naturgasselskaberne gennem naturgassens afgiftsfritagelse og dermed kunstigt forbedret naturgasselskabernes økonomi med milliardbeløb.

Dette har sammen med statsstyringen, DONG's og de regionale gasselskabers gældsforpligtelse og take or pay-kontrakterne vanskeliggjort den hurtige markedsåbning, som Dansk Folkeparti gerne havde set.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at den aftale, der den 22. marts 2000 blev indgået mellem regeringen og et bredt flertal af partierne, men

uden Dansk Folkeparti, på væsentlige områder ikke er bindende længere end til senest år 2003.

Dansk Folkeparti finder det vigtigt, at forligspartierne herefter er fritstillede med hensyn til at genforhandle og øge markedsåbningstakten.

Desuden er det overordentligt vigtigt, at aftalen åbner mulighed for en selskabsopdeling af DONG i et handelsselskab og et selskab, der tager sig af transmissions- og lageraktiviteter, således at det 100 pct. statsejede DONG ikke kommer til at indtage en dobbeltrolle, når det drejer sig om blandt andet at forhandle adgang til gasset og tarifiering.

Det er vigtigt, at der ved adgang til opstrømsledningerne, som ejes af DONG, ikke gives en fortrinsstilling til selskabet. Det er derfor positivt, at miljø- og energiministeren, der skal fastsætte reglerne om adgang til nettet, skal forelægge disse for Det Energpolitiske Udvalg.

Det er i øvrigt problematisk, at der for prisfastsættelser for naturgassen savnes gennemsigtighed. SK energi og Elsam skriver således i deres høringssvar, at: »Lovudkastet bygger på et net af interne fortrolige aftaler gasselskaberne imellem, som vil være uigennemsigtige og utilgængelige for politikere og offentlighed, herunder for forbrugerne.«

Dansk Folkeparti finder, at det er problematisk, at staten får forkøbsret til ejerandele i selskaber, der ejer distributionsnettet, og at reglen om reduktion af kommunernes bloktilskud gøres gældende ved salg.

Dansk Folkeparti finder, at miljø- og energiministerens mulighed for at pålægge naturgasselskaber særlige aktiviteter, som skal finansieres over forbrugerpriserne, er problematisk. Disse omkostninger er i realiteten uden økonomiske begrænsninger, da den til enhver tid siddende miljø- og energiminister efter behag og uden om statskassen (finansloven) kan fastsætte disse pristillæg.

Dansk Folkeparti henviser i øvrigt til svarene på spørgsmål 19, 20 og 21, som er optrykt i bilaget til betænkningen.

Desuden finder Dansk Folkeparti, at det store antal af ministerbemyndigelser gennemgående er et lov kvalitetsmæssigt problem på energiområdet. Det er betænkeligt, at de mange ministerbemyndigelser gør det vanskeligt at vurdere, hvilke konsekvenser lovforslaget vil få, og at området reguleres gennem rammelove, således at færre beslutninger træffes i Folketinget.